

sammenslutninger. Fra Grossist-Sammenslutningens side skal man tillade sig at pege på den svage stilling, den ene part i „forhandlingen“ får, når den anden part efter loven er bemyndiget til alene at træffe en afgørelse uden opsættende virkning.

Endelig skal man pege på det forkastelige i, at der i en lov af denne art hjemles adgang til anvendelse af de strenge regler i retsplejelovens kap. 69 (hvortil der henvises i forslagets § 23, 4. stk.) i samme omfang som i sager, der påtales af statsadvokaten. Dette betyder, at der i særlige tilfælde uden retskendelse kan foretages ransagning af en „ikke sigtets bolig, rum eller gemmer“.

Beklageligt er det, at forslaget helt ser bort fra forholdene indenfor stats- og kommunekoncessionerede virksomheder, ligesom forslaget går uden om aftalerne på arbejdsmarkedet, der fuldstændigt har elimineret konkurrencen på dette område. Arbejdslønningerne har gennem årene opsuget

en ikke uvæsentlig part af monopolfortjenerne og forstærket tendensen til at indgå prisaftaler.

Grossist-Sammenslutningen af 1930 ønsker en effektiv konkurrence indenfor erhvervslivet, men det er vor opfattelse, at konkurrencen bedst fremmes derved, at man søger at fjerne årsagerne til, at den ikke er fri, at man arbejder for at skabe det rette erhvervsøkonomiske klima for en fri konkurrence.

Også trustkommissionen har været inde på denne betragtning. I betænkningen nævnes det, at „de fleste af de varer, for hvilke der er anmeldt konkurrencebegrænsninger til priskontrolrådet, og for hvis vedkommende der i øjeblikket er iværksat prisregulering, for tiden (juni 53) er på importreguleringens bundne liste“. Det nævnes videre, at „friere handelsforhold ville bidrage til at skærpe konkurrencen“.

Med ærbødighed

Grossist-Sammenslutningen af 1930.

Dan Bjørner,
formand.